

Arrest

nr. 133 104 van 13 november 2014
in de zaak RvV X/ IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

De Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Italiaanse nationaliteit te zijn, op 12 november 2014 heeft ingediend bij faxpost om bij voorlopige maatregelen de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 oktober 2014 houdende enerzijds een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}) en anderzijds, de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2014 om 8u45.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN loco advocaat S. DELHEZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 september 2012 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering ter kennis gebracht.

Op 2 oktober 2012 dient verzoeker een asielaanvraag in. De Hongaarse autoriteiten stemden in met de terugname van verzoeker op 16 oktober 2012. Op 8 november 2012 wordt verzoeker overgedragen aan de Hongaarse autoriteiten.

Op 16 januari 2014 wordt verzoeker opnieuw aangetroffen in het Rijk en wordt hem een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering ter kennis gebracht. Op 5 maart 2014 stemmen de Hongaarse autoriteiten opnieuw in met de terugname. Op 19 maart 2014 wordt verzoeker overgedragen.

Op 23 augustus 2014 wordt verzoeker opnieuw aangetroffen op het Belgisch grondgebied.

Op 23 augustus 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en een inreisverbod.

Op 14 oktober 2014 dient verzoeker een asielaanvraag in.

Op 16 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten samen met een beslissing tot vasthouding.

Op 20 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten omdat de Hongaarse autoriteiten bevoegd zijn voor de behandeling van zijn asielaanvraag (bijlage 26^{quater}), aan verzoeker ter kennis gebracht op 21 oktober 2014. Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op 20 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot vasthouding, aan verzoeker ter kennis gebracht op 21 oktober 2014. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing gericht tegen de beslissing tot vasthouding

Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, moet worden gesteld dat deze beslissing overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het gericht is tegen deze beslissing.

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen

3.1 De Raad wijst er op dat artikel 39/85 van de vreemdelingenwet, zoals van toepassing op datum van de betekening van de thans bestreden beslissing, bepaalt wat volgt :

*“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel en wordt de tenuitvoerlegging ervan imminent, dan kan de vreemdeling die reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend tegen deze maatregel en op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en voor zover de Raad zich nog niet over de vordering tot schorsing heeft uitgesproken, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84 verzoeken dat de Raad zijn schorsingverzoek zo snel mogelijk behandelt.
[...].”*

Uit deze bepaling blijkt dat ook dat onder de volgende voorwaarden bij wege van voorlopige maatregelen de activering van een hangende vordering tot schorsing kan worden gevraagd:

- de vreemdeling maakt het voorwerp uit van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel die imminent wordt
- de vreemdeling heeft tegen deze verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel reeds een vordering tot schorsing ingediend
- deze principale vordering tot schorsing werd reeds ingeschreven op de rol
- de Raad heeft zich nog niet over de principale vordering tot schorsing uitgesproken.

3.2 De voorwaarde van de rolstelling van de principale vordering tot schorsing

De Raad dient vast te stellen dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring van de verzoekende partij ingediend op 5 november 2014 tegen de eerste bestreden beslissing van 20 oktober 2014 nog niet is ingeschreven op de rol, zoals vereist bij artikel 39/85, eerste lid van de vreemdelingenwet. Immers blijkt dat de vereiste rolrechten niet werden betaald en dat er evenmin een bewijs van pro deo werd bijgevoegd, zodat het beroep niet op de rol kan worden geplaatst. De onderhavige vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij deze nog niet op de rol ingeschreven vordering tot schorsing is dan ook onontvankelijk.

4. Over de uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 39/85, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terughoudingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

De verzoekende partij betwist niet dat zij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, met name dat van 23 augustus 2014 en dat van 16 oktober 2014.

De eerste bestreden beslissing werd aan de verzoekende partij afgegeven op 21 oktober 2014, zodat krachtens artikel 39/57, §2, 3° van de vreemdelingenwet haar beroepstermijn van vijf dagen begon te lopen de eerste dag daarop volgend, zijnde 22 oktober 2014. Aldus was de laatste nuttige dag om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen, dan wel een vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, 27 oktober 2014.

Pas op 5 november 2014 diende de verzoekende partij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in tegen de bestreden beslissing.

Op 12 november 2014, daags voor de geplande repatriëring, wordt huidige vordering ingediend.

De op 12 november 2014 ingediende vordering is derhalve laattijdig ingediend.

Huidige vordering is manifest laattijdig en is alleen al om die reden niet ontvankelijk.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering waarbij voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden gevorderd is onontvankelijk.

Artikel 2

De vordering waarbij de voorlopige maatregelen worden gevorderd, wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend veertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. H. VAN GOETHEM,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN GOETHEM

N. MOONEN